

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie z zażalenia pokrzywdzonej **I. Z.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kutnie z 20 sierpnia 2024 r.

sygn. akt [...] o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 maja 2025 r.

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi

z 8 kwietnia 2025 r. sygn. akt IV Kp 218/25 o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i sprawę Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi o sygn. akt IV Kp 218/25, przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Grodzisku Mazowieckim.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, zawisła sprawa z zażalenia **I. Z.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Prokuratury Rejonowej w Kutnie z 20 sierpnia 2024 r. sygn. akt [...] o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Rejonowego dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi w związku z prowadzonymi przez nich sprawami zainicjowanymi przez pokrzywdzona w 2023 i 2024 roku, tj. o czyn z art.

231 § 1 k.k. Z wniosku wynika, iż przedmiotowa sprawa dotyczy przekroczenia uprawnień przez sędzię X. Y. podczas rozpoznawania sprawy o sygnaturze VI Kp 195/24.

Zdaniem Sądu Rejonowego okoliczność ta i związana z nią okoliczność łączących tego sędziego z pozostałymi sędziami pionu karnego tego sądu wieloletnimi relacjami nie tylko służbowymi, ale i koleżeńskimi, potwierdzona załączonymi do akt oświadczeniami większość sędziów, przemawia za przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu spoza apelacji łódzkiej, albowiem okoliczności te mogą wywołać zarówno wśród opinii publicznej, jak i samego Skarżącego, przekonanie o braku warunków rozpoznania sprawy w sposób obiektywny przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 37 k.p.k. powodem przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy innemu sądowi równorzędnemu może być tylko dobro wymiaru sprawiedliwości. Jest to przesłanka o charakterze ogólnym i wybitnie ocennym.

Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie przyjmuje, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu mogą uzasadniać powody związane z ujemnym wpływem na swobodę orzekania lub które mogą stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 13 lipca 1995 r. sygn. akt III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; z 17 maja 2001 r. sygn. akt IV KO 21/01, OSNKW 2001, z. 7 – 8, poz. 58*). Dobro wymiaru sprawiedliwości może także uzasadniać uruchomienie trybu, określonego w art. 37 k.p.k., wtedy, gdy w następstwie konkretnych okoliczności może powstać w społecznym odbiorze przekonanie (nawet błędne), że sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 5 stycznia 2001 r. sygn. akt III KO 105/00; z 12 lutego 2002 r. sygn. V KO 3/02*). Tak jest między innymi, gdy konfiguracja zawodowych powiązań uczestników postępowania z sądem miejscowo właściwym może wywoływać u zewnętrznych obserwatorów obawy, czy ta sprawa będzie rozpoznana w warunkach wolnych od wszelkiego rodzaju nacisków, nawet tylko tych będących następstwem samej świadomości istnienia służbowych powiązań sędziów tego sądu (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 14 lipca*

2010 r. sygn. akt V KO 66/10; z 14 kwietnia 2021 r. sygn. akt IV KO 26/21). Dobro wymiaru sprawiedliwości oznacza zatem potrzebę wyeliminowania sytuacji mogących wywołać choćby subiektywne przekonanie opinii publicznej o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie (*postanowienie Sądu Najwyższego z 10 grudnia 1999 r. sygn. akt III KO 98/99, Prok. i Pr. 2000. z. 3, poz. 7*).

Mając na względzie tak rozumiane pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości, Sąd Najwyższy uznał, iż okoliczności, które przedstawiono w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, mogą powodować powstanie w odbiorze zewnętrznym przekonania o braku warunków do bezstronnego jej rozpoznania przez ten Sąd Rejonowy. Kierując się tym, iż wspomniane relacje między sędziami przybrały formę ściślejszą, przekraczającą granice zwyczajnych stosunków zawodowych i mogłyby stanowić podstawę wyłączenia poszczególnych sędziów w oparciu o art. 41 § 1 k.p.k., co potwierdzają załączone do akt sprawy oświadczenia sędziów, Sąd Najwyższy postanowił, przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Grodzisku Mazowieckim, tj. Sądowi spoza obszaru objętego właściwością apelacji łódzkiej, do której należy Sąd Rejonowy w dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi.

[PŁ]

[r.g.]